

ENS
ah
j.nr.030199/30007-0065
20. marts 2007

1. Fakta om Brasilien

Brasilien er en føderal republik. Landet ledes af præsident Lula, som første gang blev valgt i 2003 og blev genvalgt i 2006. Lula står i spidsen for en arbejderpartiregering, som lægger afgørende vægt på makroøkonomisk stabilitet. Reformen vedr. bekæmpelse af sult og bedre forhold for børnefamilier er gennemført, mens det går trægt med planlagte skatte-, jord- og arbejdsmarkedsreformer.

Brasilien har 186 mio. indbyggere, som taler portugisisk. 75 % af befolkningen er romersk-katolske, mens 13 % er protestanter.

Brasiliens økonomi har årlige vækstrater på 2,5 – 3,5 %. Væksten skyldes både større eksport og større indenlandsk vareefterspørgsel. En flaskehals for yderligere brasiliansk eksport er en ringe infrastruktur i form af veje og havne.

Danmark har overskud på samhandlen med Brasilien. I 2005 eksporterede Danmark for 1,5 mia. kr. til Brasilien og importerede for 1,2 mia. kr.

2. Energiforhold i Brasilien

Brasilien har mange energiressourcer. I undergrunden findes store olie-, gas- og kulreserver. Landet har to fungerende atomreaktorer, mens en tredje er under opførelse. Indenfor vedvarende energi spiller både vandkraft og bioethanol udvundet af sukkerrør en rolle.

Landets el-produktion er domineret af vandkraft. Hele 83 % af elproduktionen kommer fra vandkraftværkerne. Resten er baseret på diesel- eller kulfyrede kraftværker eller de nukleare anlæg. I 1995 blev det statsejede el-selskab Eletrobras privatiseret. Eletrobras er opdelt i fire selskaber, som fungerer på markedsvilkår. Den brasilianske stat ejer fortsat 52 % af Elektrobras. Markedet for elektricitet er opdelt i en tarifreguleret og en fri del.

Et kendetegn for olieindvinding i Brasilien er borerer på dybt og ultra-dybt vand. Det dominerende selskab er Petrobras, som i dag er Brasiliens største selskab. Selskabet havde monopol på olieindvinding indtil 1997, hvor andre aktører blev tilladt. Siden år 2000 har markedet for olieprodukter været frit. Petrobras er dog stadig meget dominerende, idet det ejer 11 ud af landets 13 raffinaderier. Der eksisterer dog en plan for, hvorledes ejerandelen kan falde til 50 % i år 2010. Den brasilianske stat ejer nu 32 % af aktierne i Petrobras, men kontrollerer 56 % af stemmerne. Brasilien blev selvforsynende med olie i 2006.

På gasområdet er det de brasilianske provinser, som ejer distributionsnettet. Aktørerne på markedet er typisk regionale selskaber, som er opstået omkring de større byer.

Brugen af alkohol eller bioethanol påbegyndtes i 1970'erne, hvor Brasilien importerede mere end 90 % af sin olie. På den baggrund iværksatte regeringen en "pro-alkohol plan", som gik ud på at substituere den oliebase benzin med bioethanol fra sukkerrør. Programmet var så succesfuldt, at mere end 90 % af alle biler i Brasilien i slutningen af 1980'erne kunne køre på bioethanol. Regeringen fjernede efterfølgende tilskuddet, og svingende markedspriser på sukkerrør gjorde, at salget af biler, som kan køre på bioethanol, faldt til 6 % af bilparken i 2003.

Prisstigninger på olie og moderne bi-fuel teknologi (flex-fuel biler) har dog fået markedet for bioethanol biler til at stige voldsomt igen i de seneste år. Samtidig er udlandets efterspørgsel efter bioethanol steget. Der er tale om 1. generations bioethanol.

Brasilien satser på udbygningsplaner for energiproduktionen og kun i ringe grad på reduktion af energiforbruget. Regeringen forudser samlede investeringer på mere end 100 mia. USD over de næste 10 år.

Regeringen har et program til fremme af vedvarende energikilder (PROINFA), som fokuserer på fremme af små vandkraftanlæg, biomasse og vindenergi.

3. Mulige besigtigelser i Brasilien

De vigtigste besigtigelsesemner er sukkerrørsproduktion og fremstilling af bioethanol, vandkraft og endelig olie-gas produktion og raffinering af olieprodukter.

3.1 Sukkerrør og bioethanol i Sao Paulo området

De brasilianske energimyndigheder har tidligere arrangeret succesfulde studieture til bioethanolanlæg i nærheden Sao Paulo, hvor Udenrigsministeriet har et handelskontor til støtte for danske virksomheder.

Ikke langt fra Sao Paulo hos selskabet Copersucar kan selve sukkerrørplantagerne besigtiges, og det er muligt at følge produktionen af sukker og bargasse (det udpresede sukkerrør) samt raffinering til bioethanol. Bargassen anvendes ligeledes i biomasseanlæg.

I Sao Pao vil det være muligt at høre om erfaringer med biler med flex-motorer og se, hvorledes de praktiske forhold angående iblanding af bioethanol i benzinen, tankanlæg og prisfastsættelse foregår.

To timers kørsel fra Sao Paulo lufthavn ligger byen Campinas. I lokalområdet Mogi Cauçu produceres eucalyptus-træer til brug i energi- og papirindustrien. Endvidere vil det være muligt at besøge lokale vandkraftanlæg i området.

3.2 Olieproduktion uden for Rio de Janeiro

Mere end 50 multinationale olieselskaber er tiltrukket af de nye markedsmuligheder i Brasilien. Senest er Maersk Oil også påbegyndt aktiviteter i Brasilien. Mange aktiviteter foregår i området omkring oliebyen Macaé, hvor de fleste selskaber er repræsenteret. Herfra er der adgang til det kæmpe Campos bassin.

Det er mulig at besøge det statslige Petrobras i Rio de Janeiro for at høre om deres aktiviteter og fremtidsperspektiver. Endvidere er det muligt at aflægge f.eks. Maersk Oil et besøg.

I Rio de Janeiro er det endvidere muligt at besøge de statslige myndigheder og regeringsudvalg for at høre om landet energipolitik og udbygning af energistrukturen.

3.3 Vandkraftanlæg og opdæmning af floder

I samarbejde med nabolandene har Brasilien etableret nogle af verdens største dæmninger og vandkraftanlæg. På grænsen til Paraguay ved floden Rio Paraná ligger Itaipu vandkraftanlægget, som har en kapacitet på 12.600 MW med 18 produktionsenheder på hver 700 MW. Til sammenligning har Avedøreværket en samlet kapacitet på 850 MW.

Anlægget kan besøges og der er overnatningsmulighed på hoteller ved siden af dæmningen.

